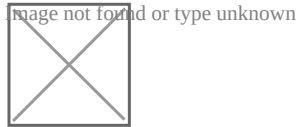

Ανώνυμος ασκητής αποκαλύπτει δι' ονείρου τα λείψανά του

/ [Πεμπτουσία](#)

Δύο σεβαστοί Γέροντες Λαυριώτες^[1] την Τρίτη της Διακαινησίμου περί το έτος 1982, μετά την Λιτανεία και τον Αγιασμό που γίνεται στον αρσανά της Μεγίστης Λαύρας, πήραν το караβάκι της Ιερισσού και απεβιβάσθησαν στον Αρσανά της Μονής Χιλανδαρίου, και κατόπιν με τρακτέρ που έστειλεν η Μονή μετεφέρθησαν σ' αυτήν για προσκυνηματικούς λόγους, όπου και διανυκτέρευσαν.

Ο μακαριστός σήμερα Ηγούμενος και τότε Ιερομόναχος Παΐσιος^[2], κατά πολύ ενάρετος και αγωνιστής, τους φιλοξένησε φιλοφρόνως με πολλή αγάπη.

Το βράδυ εκεί πού συζητούσαν, τα έφερεν ο λόγος και για τους αφανείς ασκητές του Αγίου Όρους, πού τους τελευταίους καιρούς σχεδόν εξέλειπαν.

Λαβών αφορμήν εκ της συζητήσεως ο Σέρβος Ιερομόναχος είπε στους Λαυριώτες

Πατέρες τήν έξης διήγηση:

«Όταν ήταν νεώτερος, μαζί με έναν άλλο Μοναχό εστάλησαν υπό της Μονής στα σύνορο της Μονής αυτής του Χιλανδαρίου και της Μονής Εσφιγμένου για να καθαρίσουν ένα μονοπάτι. Όταν εργάσθησαν αρκετά, αργά το απόγευμα υπόστρεψαν στην Μονή για τον Εσπερινό, το Απόδειπνο και τα πνευματικά τους καθήκοντα. Το βράδυ, εκεί που κοιμάτο και ξεκουραζόταν ο Ιερομόναχος Παΐσιος, είδε στον ύπνο του έναν άγνωστο Μοναχό ο οποίος τον σκούνηξε στο πλευρό και του λέει: «Αν καθαρίζατε 20-30 μέτρα πιο πάνω. θα με βρίσκατε, εκεί είμαι».

Μετά ξύπνησε και διαλογιζόταν το όνειρο που είδε, τι τάχα να ήθελε να του αποκαλύψει ο εμφανισθείς άγνωστος αυτός Μοναχός. Την άλλη μέρα το πρωί μετά την Ακολουθία, ξεκίνησαν οι δύο Σέρβοι Μοναχοί για να πάνε στο μέρος που καθάρισαν την προηγούμενη μέρα, να συνεχίσουν την εργασία τους. Στον δρόμο φανέρωσε το όνειρο του στον άλλο Μοναχό, όπου απέδωσαν την εμφάνιση του αγνώστου Μονάχου σε άγιο Ασκητή που ζει στο μέρος εκείνο. Όταν έφτασαν εκεί, άρχισαν και καθάριζαν το μέρος – μονοπάτι μετά πολλής προσοχής. Αφού καθάρισαν περί τα 20-30 μέτρα πιο πέρα, δεν συνάντησαν τίποτα. Μετά σκέφθηκαν να ψάξουν και σε ακτίνα 20-30 μέτρα δεξιά και αριστερά από το μονοπάτι την περιοχή, για να δουν αν βρουν εκεί τον άγνωστο Μοναχό, όπως ενόμισαν.

Ψάχνοντας, λοιπόν, έπεσαν σε δύσβατον μέρος όπου είδαν κάτι σαν μαύρο πίσω από τα κλαριά των αγριοδέντρων. Αφού πλησίασαν με πολλύν κόπο παραμερίζοντας τα κλαδιά, είδαν ότι ήταν σπηλιά. Όταν μπήκαν μέσα, αντίκρισαν μετ' εκπλήξεως ένα λείψανο ξαπλωμένο στο έδαφος, του οποίου υπήρχαν μόνο τα όσια. Αφού έκαναν τρισάγιο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής του αγνώστου Ασκητού και αποπερατώσαντες τήν εργασία τους στην περιοχή εκείνην, υπέστρεψαν στην Μονήν τους, θαυμάζοντες διά τήν παράξενον αποκάλυψιν του άγιου και αγνώστου εκείνου Ασκητού».

Σημειώσεις:

1. Πρόκειται για τους Λαυριώτες Πατέρες Θεοφιλέστατον επίσκοπον Ροδοστόλου Χρυσόστομον και Γέροντα Βησσαρίωνα.
2. Ο Σέρβος Ιερομόναχος Παΐσιος καταγόταν από την μαρτυρική Βοσνία. Τους δε οικείους του κατέσφαξαν οι Κροατο-μουσουλμάνοι κατά την περίοδο του πολέμου 1991-1995. Εκοιμήθη περί το έτος 2002 από ανίατον ασθένεια. Εχηρημάτισε και Ηγούμενος της Μονής.

Πηγή: Μοναχός Βλάσιος Αγιορείτης, Οι Αόρατοι Ερημίτες του Άθωνα· Το μυστήριο της Αθωνικής έρημου, Α' Ανατύπωση της 2ης Έκδοσης, Εκδόσεις «Τέρτιος», Φεβρουάριος 2009.